

sig, men naar den kun skal omhandle dette, at Arbejdsgiveren eller Rederen har forsikret sine Folk, og i hvilket Selskab det er sket, synes jeg, at det ikke er tilstrækkeligt med et saadant Paabud. Vi maa jo tænke paa, hvad det er for en Klasse af Arbejdere, der omhandles her. Det er jo mange Gange Folk, som langt fra have de nødvendige Betingelser for at kunne forstaa en saadan Lov. Mange af dem have sejlet hele deres Liv, siden de bleve konfirmerede, og have derfor ikke kunnet tilegne sig de Kundskaber, som andre med dem ligestillede Arbejdere have kunnet erhverve sig i Land. De have derfor ikke de Forudsætninger for at kunne læse *det* ud af en Ting, som maaske mange Arbejdere, der leve i Land, have. Jeg mener derfor, at det er nødvendigt, at der ikke alene er Opslag herom, men at der i det hele taget skal være et Uddrag — saa kort som muligt — af selve Loven, hvori navnlig Arbejdernes Rettigheder ere fremhævede. Og da Rederne, som nævnt, jo ofte ere nødsagede til at tage deres Folk blandt forskellige Nationer, vil jeg anse det for rigtigt, at man tillige oversætter dette Uddrag paa andre Sprog; det er vist ganske nødvendigt, at man i hvert Fald oversætter det paa Engelsk, thi Engelsk er jo et internationalt Sømandssprog, og det kunne de fleste Søfolk forstaa lidt af. Og Opslaget burde, som nævnt, indeholde et kort Uddrag af Loven, navnlig omhandlende de Rettigheder, som de forsikrede have.

I § 32 fastsættes det, at der under Arbejderforsikringsraadet dannes en særlig Afdeling, og „denne Afdeling bestaar af Raadets Formand, der ogsaa er Afdelingens Formand, af de to af Kongen valgte Medlemmer af Raadet samt 4 særlige Medlemmer, som vælges af Indenrigsministeren, og hvoraf 2 skulle være Repræsentanter for Rederne, 2 for de forsikrede“. Det er jo alt sammen ganske i sin Orden. Spørgsmaalet er kun, hvorvidt det er nødvendigt at oprette en særlig Afdeling. Det skal jeg ikke komme ind paa, men det er ganske i sin Orden, at begge Parter ere repræsenterede. Men den højtærede Minister har maaske ikke været ganske opmærksom paa, at vi paa den anden Side mangle Organ for at faa disse Folk valgte. Det er jo

saa, at de gode Redere, til hvem der er taget et saadant Hensyn i denne Lov, have forbudt deres Folk at danne Organisation. Ganske vist rækker Forbudet jo ikke saa langt, som de gerne vilde have, thi der bestaar jo dog til Trods for det strenge Forbud, som er udstedt imod, at de ere organiserede, heldigvis en Organisation alligevel. Men den er jo hemmelig — jeg røber Hemmeligheden her, — og de maa ligesom de første Kristne holde deres Møder og Forsamlinger paa afsides Steder, i Krypter osv. Men hvis denne Organisation træder offentlig frem for at varetage den Ret, som den utvivlsomt har paa Klassens Vegne, paa Søarbejdernes, Søfyrbødernes og Sømændenes Vegne, risikere jo de, som der ere traadte op paa Organisationens Vegne, at blive boykottede ved Hjælp af de Skudsmaalsbøger, de Bøger, som Dampskibsrederne have indført, og som jo hidtil have faaet Lov til at grassere. Jeg siger, at der mangler et Organ her til at vælge disse Repræsentanter, thi jeg kan ellers ikke tænke mig, paa hvilken Maade man har ment, at man skulde faa valgt Repræsentanter for de forsikrede. At gaa til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart vil jo ikke nytte noget, thi den Repræsentation for Søarbejderne, som findes der, er jo ikke en virkelig Repræsentation for de aktive Arbejdere. Der er, saavidt jeg ved, en saakaldt Sømandsforening, der er Medlem af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, men den bestaar jo af mange andre end netop Søarbejdere og dem, der ere forsikrede. Den bestaar af mange, som vel have været søfarende, men ikke ere det mere, og er derfor ikke noget Udtryk for de søfarende Arbejdere. Derfor tror jeg, at det er ganske nødvendigt, at der ved denne Lov skabes en Garanti for disse Folk, saa at de ere i Stand til at vælge Repræsentanter til Arbejderforsikringsraadet. Om det skulde blive nødvendigt at tilvejebringe en saadan Garanti ved at føje Straffebestemmelser til § 43, ved jeg ikke, men hvis der ikke paa anden Maade, f. Eks. gennem Ministerens Paavirkning, som jo ganske sikkert vil hjælpe betydeligt, vil kunne tilvejebringes en Organisation, en Mulighed for paa en eller anden Maade at faa disse Folk sammen til at vælge Repræsentanter